

Всі почуття вкладу у трек, тисну на REC
Мої думки перетворились на звук (Я)
Метро-ном, дощ за ві-кном
Пару доріжок, і я вкотре згадаю тебе

Невагомість, і мене поглинає простір
Невагомість поруч з тобою досі
Невагомість, і мене поглинає простір
Невагомість (Я-я-я-я!)
Невагомість, і мене поглинає простір
Невагомість поруч з тобою досі
Невагомість ми, ніби одні в цьому світі
Навіть коли очі закриті, я бачу тебе, як так жити?

І я зникаю у просторі (Я)
Мої слова більше нічого не значать
Як мені спуститись до землі, «Як?»
— Питаю знов, коли тебе я поряд бачу
Нічого не бачу, уві сні неначе
Та вже я не спатиму більше
Я знову пробачу, я знову промовчу
Від цього мені тільки гірше
Наче лід під сонцем, розчиняюсь коло тебе
Ти, немов повітря, — у тобі моя потреба

Невагомість, і мене поглинає простір
Невагомість поруч з тобою досі
Невагомість ми, ніби одні в цьому світі
Навіть, коли очі закриті, я бачу тебе, як так жити?
Невагомість, і мене поглинає простір
Невагомість поруч з тобою досі
Невагомість ми, ніби одні в цьому світі
Навіть, коли очі закриті, я бачу тебе, як так жити?